

[Justitsministeren.]

bekendtskab med i praksis, og det indebærer ændringer af de nu gældende regler, som bør drøftes nøje før gennemførelsen.

I 1920'erne blev der gennemført en lang række centrale love inden for familieretten. I 1922 gennemførtes loven om ægteskabs indgåelse og opløsning og loven om umyndighed og værgemål og i 1923 adoptionsloven. I 1925 fik vi loven om ægteskabets retsvirkninger og i 1926 loven om ægtefællers arveret og uskiftet bo. Reformerne blev til dels gennemført i nordisk samarbejde, og de var resultatet af et meget stort kommissionsarbejde.

I løbet af de senere år er folketinget begyndt på en revision af disse vigtige love. I 1956 fik vi en ny adoptionslov, og i 1963 erstattedes loven om ægtefællers arveret og uskiftet bo af reglerne herom i den nye arvelov. De nu foreliggende lovforslag skal dels erstatte loven fra 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning, dels gennemføre nogle ændringer i kapitlet om forældremyndighed i myndighedsloven. Yderligere arbejdes der for tiden i justitsministeriet på et forslag til ny lov om ægteskabets retsvirkninger.

Initiativet til denne revision af ægteskabslovgivningen blev taget på nordisk basis bl. a. af Nordisk Råd, der i 1955 henstillede til regeringerne at undersøge forudsætningerne for en revision af de nordiske landes lovgivning om ægteskab og ægtefællers formueforhold, således at lovgivningen kunne blive så ensartet som muligt.

I Danmark nedsatte vi i 1957 ægteskabsudvalget, hvis første betænkning allerede har været behandlet her i tinget, da vi i 1963 gennemførte ændringer i skiftelovens kapitel om skifte mellem ægtefæller.

Det er udvalgets anden betænkning fra 1964, der har dannet grundlag for de nu fremsatte lovforslag. Jeg håber, at vi på et senere tidspunkt får lejlighed til at drøfte den tredje betænkning, der vedrører ægteskabets retsvirkninger.

Enkelte af de problemer, udvalget har taget op, har nogle af tingets medlemmer allerede haft lejlighed til at drøfte i Nordisk Råd. Rådet tog spørgsmålet om utroskab og om separationstidens længde op på den 15. session i 1967, og den rekommandation, der blev vedtaget, har jeg fulgt i lovforslaget.

Endvidere har udvalgets lovudkast tilige med tilsvarende udkast fra de øvrige nordiske lande været drøftet mellem de nordiske landes justitsministerier.

Bl. a. på baggrund af disse drøftelser har man ved udarbejdelsen af lovforslagene fra veget udvalgets lovudkast på visse punkter. I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser er der nærmere redegjort herfor. Jeg skal derfor ikke indlade mig på en detaljeret gennemgang af forslaget enkelte paragrafer, men blot fremhæve visse hovedpunkter og navnlig gøre rede for nogle af de bestemmelser, som ændrer på den nugældende retstilstand.

I ægteskabslovforslagets § 6 i kapitlet om ægteskabsbetingelserne er den gældende aldersgrænse for mænds adgang til at indgå ægteskab i overensstemmelse med udvalgets forslag nedsat fra 21 til 20 år. For kvinder foreslås nu, at de kan indgå ægteskab, når de er 18 år. Alle under 21 år skal imidlertid efter § 7 have forældrenes samtykke. Fastsættelsen af disse aldersgrænser må ses i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt myndighedsalderen bør nedsættes, og på denne baggrund kan det nok give anledning til drøftelse, om udvalgets forslag er hensigtsmæssigt.

I øvrigt er ægteskabsbetingelserne blevet forenklet på en række punkter. Jeg vil navnlig fremhæve bestemmelsen i § 10, tilladelse til sindssyges og åndssvages ægteskab. Vi har i forhold til udvalget udeladt visse persongrupper og har slettet bestemmelsen om, at tilladelse til ægteskab kan betinges af sterilisation. Om betydningen heraf henviser jeg til bemærkningerne til § 10. Det har også været overvejet, om det var muligt at begrænse bestemmelsen til kun at omfatte visse grader af åndssvaghed, således at lettere åndssvage kunne indgå ægteskab uden tilladelse. På baggrund af en undersøgelse af praksis har vi dog fundet det rigtigst fortsat at lade bestemmelsen omfatte alle åndssvage. Jeg er imidlertid enig med bl. a. statens åndssvageforsorg i, at der savnes tilstrækkelig viden om de problemer, der er forbundet med åndssvages indgåelse af ægteskab, og vi agter at søge iværksat en undersøgelse af spørgsmålet. En sådan undersøgelse må nødvendigvis tage nogen tid, og jeg har ikke fundet det rimeligt at udskyde den almindelige